

תפילה ללו"ג בעומר

תפילה זאת מיוסדת על פי המוד הנורא שניליה רבי נחמן מברסלב (בתורה "לנו חוץ" בתקילת חלק א' של ליקוטי מהרר") על גדלות רבי שמעון בר יוחאי ז"ל, שהבטיחה לישראל שלא תשכח התורה על ידו כי בזוהר דא יפקון מן גלותא, עין שם, ומה טוב לאומרה על קברו הקדוש של רשב"י ז"ל, מי שונכה לבוא לשם, אך גם מי שלא הגיע לcker הרשב"י כדאי שיאמרה, כי התפשטות נשמת הצדיק הוא בכל העולם כਮובא בזוהר הקדושים:

ישראל, רק אתם לבד ידעתם את כל הטעמך ומצב
של ישראל באחרית הימים האלה אך באתי לספר
ולצעק עלי ועל נפשי, על עצם רחוקי מהשם
וთברה, ועם פגמי ועוזנותי הרים ופשעי
העצומים, ועל אלה אני בוכיה עיני עיני יורדה
מים", כי אני יודע שום דרך איך להחויר לי הכה
דקדשה, ואיך לזכות לשובה שלמה, ובאיזה דרך
אתהיל לעזוב דרכי הרע ומחשבותי המגנות, ואיך
ובמה אופחה לתקו קלקיים ופגמים באלה "לא
ידעתי נפשי, אני אני בא", אני אוליך את חraftedי
העצומה, אני אברת, אני אטמן מפני בשמי
וכלפתה, ואמר לךרים בסוגי ולגבשות נפל עלי, או
מה היה לי, או מה היה לי, "על בן אמרתי שעו
מני אמרך בבכי", אולי יהום אויל ורham, כי אין
מעזר ליהוה להושאע גם אותי בעת זאת, כי
הרבה רוח והצלחה לפנינו, כמו שפהותך.

"הן כל תוכל ולא יבצר מפה מזפה, וכי יאמר לך
מה תעשה" על בן באתי בעני בפתח, רשותך
ואביזן, נגע ומענה, מבלב ומטרף עני וכואב,
לצעק ולזעוק לפני תורת קדשך: רבי רבי רבי
"אבי אבי רכב ישראל ופרשיו", נהירו דברינו
דאורייתא, "עורחה למה תישן", איך תוכלו לסתול
ऋות ישראל, קומו והתעוררתו עם כל הצדיקי אמת
להסתכל ולראות במרירותן ॠות נפשנו, "תקיצו
ורגנו שוכני עפר", קומו ישני מכפל לסייענו צדיקי
יסודי עולם, קומו בעורתנו בעית צרה זאת, חוסכו
וחמלו על כל עדת בני ישראל, ובתוכם עלי החוטא
וחפנום הפליא, חטאים מוף רגל ועד ראש אתם
ידעתם "את כל הצלאה אשר מצתתנו" מיום גלות

רבי שמעון בן יוחאי עיר מקדיש מון שמיא נחית,
בוצינא קדישא, בוצינא עלאה, בוצינא רבא,
בוצינא יקירה, אתם הבתחים לישראל שלא
תשכח התורה מישראל על ידכם, כי בזוהר דא
יפكون מון גלוותא, ואפלו בתקופת הסתרה שבתזה,
הסתירה בעקבות משליח באחרית הימים האלה,
הבתחים שאף על פי בן לא תשכח התורה מפני
ורענן, כמו שפטוב: "אנכי הסתר אסתיר פנוי ביום
הזה על כל אשר עשה, עונתה השירה הזאת
לפנוי לעד כי לא תשכח מפני זרעך" והנה עתה
הגיעו הימים אשר אין לנו בהם חפץ, כי אדר
עלינו הגלות ומשען עליינו השעבוד, ובכל יום אנו
הולכים ודלים, ומטה ידינו מaad כי אולת יד ואפס
עוצר ועוזב" כי נשארנו בירטומים ואין אב, ואין מי
יעמוד בעדנו והנה בתקופת סוף הגלות המר הזאת,
וכבר התחיל להתנוצץ התנוצצות מישח מימי
האלهي הארוי זכר צדיק לברכה, ועמד בית ישראל
משתוקקים ומתגעגעים מאד להשם ותברה, והבל
חפצים ליראה את שמה בהשתוקקות גمز ונפלא
אשר לא היה בזאת מימי קדם "הקייזותי ועודיו
עטף", באתי עד קיז כל הדורות ועודיו עטף עדין
אנו אחוזים בה, ומשתוקקים לעובדך בבלות
הנפש אבל אף על פי בן, גם גדול רחיקנו מפה
בעתים הללו הוא גם בלי שעור, כי טבענו מפה
מצילה ואין מעד באני במעמקי מים ושבלת
שפטתנו וראה את עטף ישראל מרדדים מאד,
אשר אי אפשר לברך ולספר גדול התרבות בעל
דבר אשר התרבות בנו מאה, עד אשר הפיל אוטנו
מאד והנה אנכי בעני מי אנכי לספר ॠות

על יְדֵיכם, וַיָּאֹיד מֹשֶׁה רַבְנָיו עַלִיּוֹ הַשְׁלוֹם נִבָּא עַל זה בְּתוֹרַתְךָ הַקָּדוֹשָׁה מִקְדָּם עַל בָּנוּ בְּאֶתְיוֹ לְהַזְּפִיר, נָא רְפּוֹתִי הַקָּדוֹשִׁים, חַמְלָיו עַלִיּוֹ וְאֶל תִּסְתַּבְּלֵי עַל כָּל חָרָע שְׁעִשְׂיוֹתִי מַעֲזִיזִי עַד הַיּוֹם הַזֶּה, בְּמַחְשָׁבָה דָּבָר וְמַעֲשָׂה, אֲשֶׁר הַמְּרִירִתי אָמְרִי אֶל וְעַצְתָּ עַלִיּוֹן נָאצְתִּי אֶל תִּבְיטֵו בְּמַעַשֵּׂי הַרְעִים, וְאֶל תִּعְשֵׂו עַמִּי בְּחַטָּאתִי, וְאֶל אֲקוֹזֵץ בְּעִינֵיכֶם, עַל אֲשֶׁר זוּה בְּמַה אֲשֶׁר מַעֲוָרִים אָוֹתִי בְּאַלְפִים וּרְבָבּוֹת רַמּוֹם וְהַתְּעוֹרָרוֹת, וּבְכַמָּה מִינִי עַצְוֹת נְכוֹנוֹת בְּכָל יוֹם וּבְכָל עַת, לְהַתְּקַרְבֵּל לְהַשֵּׁם יְתִבְרָה, וְאַנִי בְּעַצְם קָשִׁיות עֲרֵפִי קָלְקָלָתִי וְפָגָמָתִי בְּכָל זה, וְלֹא הַטִּיתִי אָזְנִי וְלֹבֶן לְכָל זה חֹסֶן עַלִיּוֹן וְאֶל תִּשְׁוִתּוּ לְבָבָל זה, וְאֶל יְחִרָּא אֲפָכֶם בְּיַחַלְילָה, רַק תִּחְשְׁבוּ מַחְשָׁבּוֹת עַז וְמַעֲתָה לְכָל אֲתָיהֶ נְדַחָה מַהְשָׁם יְתִבְרָה וּמִמֶּם חַלְילָה בַּיּוֹם "אֵין מַעֲצָר לְיוֹחָה לְהַשְׁיעָן" גַם בְּעַת הַזֹּאת בַּיּוֹם לִי אֵין לוֹ שָׁום בְּחַעַתְךָ אֶלָּא בְּפִי לְבָד, גַם זה מַאֲתוֹ יְתִבְרָה אֲשֶׁר לֹא עֻזֶּב חָסֵדְךָ וְאַמוֹתְךָ מַעֲפִי, וְנָתַן בְּחַעַת לְיַעַף בְּמַנוֹגִי, לְזֹבֵר עַתָּה מַעֲט דָבְרִים חָאָלָה וְעַל זה תִּמְכְּתִי יְתִדְוָתִי, שְׁתַּרְחָמוּ עַלִי וְתִעְשֵׂו אֶת אֲשֶׁר אָזְבָה לְשׁוֹב בְּאֶמֶת לְהַשֵּׁם יְתִבְרָה וְלַבָּא לְאָרֶץ יִשְׂרָאֵל מַהְרָה בְּשָׁלוֹם, וְלַדְבֵּר בְּלֹא זָוֵת מִזְחָה שֶׁם עַל צִיּוֹן שְׁלַכְתָּם הַקָּדוֹשׁ), וְיוֹחָה הַטוֹב בְּרָחְמָיו יִשְׁמַע תְּפִלְתָּכֶם וַיַּעֲזֹר וַיָּנוּן וַיּוֹשִׁיעַ אָוֹתִי וְאָתֵת בְּלִי יִשְׂרָאֵל לְמַעֲנָכֶם, וַיַּחֲוִרְנִי בְּתִשְׁוֹבָה שְׁלָמָה לְפָנָיו מַהְרָה, וַיַּאֲזֹנוּנִי וְלֹא יַרְפֵּנִי, וְאֶל יַעֲזֹבָנִי וְאֶל יַטְשִׁנִי בְּשָׁום אֲפָגָן, עַד שָׁאָזְבָה לְשׁוֹב אֶלְיוֹן בְּאֶמֶת, וְלֹהִיוֹת בְּרַצְנוֹן הַטוֹב מַעֲתָה וְעַד עוֹלָם, וְלַתְּקַזֵּב בְּחַיִי אֶת בָּל אֲשֶׁר פָגָמָתִי, בְּכָה וּזְכוֹת הַצְּדִיקִים אֲמִתִּים, אֲשֶׁר עַלְיָהֶם לְבָד אָנִי גַּשְׁעָנוֹן לְסִירֵךְ דָבְרִי אָלָה לְפָנָיכֶם וְלְפָנִי הַשֵּׁם יְתִבְרָה, בַּעַל הַרְחָמִים יִדְעַ תְּעִלּוֹמֹת יוֹחָה יִגְמַר בְּעַדִי, יְהָוָה חַסְדָךְ לְעוֹלָם מַעֲשֵׂי יְהָוָה אֶל תְּרִפָה, הַזְּכִיאָה מַמְסִיגָר נְפָשִׁי לְהַזּוֹת אֶת שְׁמָה, בַּיּוֹתִירוֹ צְדִיקִים בַּיּוֹתִיר תְּגִמְלָל עַלִי

הָאָרֶץ עַד הַנֶּהָה, בְּלֹא מַה שָׁעַבר עַל כָּל יִשְׂרָאֵל בְּכָלְלִיּוֹת, וּבְפְרָטִיּוֹת מַה שָׁעַבר עַל כָּל אֶחָד וְאֶחָד וּבְפָרֶט מַה שָׁעַבר עַל מִיּוֹם שְׁנָאצָלוֹ וּגְבָרָאוֹ וּנוֹצְרוֹ וּגְעַשֵּׂז גְּשָׁמִתִי וּרוֹחִי וּנְפָשִׁי וּנוֹפִי, בְּלֹא מַה שָׁעַבר עַל בְּכָל גָּלְגָל וּגְלָגָל, וּבְפָרֶט מַה שָׁעַבר עַל בְּגַפְתָּה הַזֶּה, בְּלֹא מַה שָׁעַבר עַד הַיּוֹם הַזֶּה, מַה שָׁאַנִי זָכָר עַדִין וּמַה שְׁגָבָה מִמְנִי, תִּסְפִּיקוּ בְּלֹא אַיִלִי גְּבִוּת לְבָאָר וְלַסְּפִיר אַפְסִיס קָצָח מַהְפָגִים שְׁפָגָמִתִי בַּיּוֹם אֶחָד בְּפִי מַה שְׁגָגָעים שְׁרֵשֶׁגֶת נְשָׁמָתִי, וּמִכֶּל שְׁבָן וּבְלֹא שְׁבָן מַה שְׁפָגָמִתִי בְּכָל הַיּוֹם שְׁעַבְרוּ עַל מִיּוֹם חַיּוֹתִי עַד הַיּוֹם הַזֶּה, (וּבְפָרֶט וּכְז') מַיִי יִכְלֶל לְסִפְרָה, מַיִי יִכְלֶל לְשָׁעָר, מַה אָדָבָר מַה אָדָבָר וּמַה אָצְטָדָק.

רַבְנָנוּ שֶׁל עוֹלָם, תָּנו בְּלֵב הַצְּדִיק הַקָּדוֹש וְהַנְּרוֹא הַזֶּה (אָם יִכְהָה לְהִוָּת עַל קְבִרְךָ רַשְׁבָּי יִאמָה הַשּׁוֹכֵן פָּה) וּבְלֵב כָּל הַצְּדִיקִים אֲמִתִּים לְבָד יִסְתִּירוּ פְנִימָהֶם מִמְנִי, וּיַעֲמִדוּ בְּעַדִי לִמְלִיצֵי יִשְׁרָאֵל, לְהַפּוֹז בְּזָכוֹתִי וּלְבַקֵּשׁ וּלְמִצָּא בְּיַד נְקָדּוֹת טוֹבּוֹת, וּיִמְלִיצוּ טוֹב בְּעַדִי שְׁתַּקְרְבָנִי אֶלְיךָ בְּרָחְמִים, וַתְּתַנוּ בְּיַד חַדְשׁ וּרְוִית חֲדָשָׁה תְּתַנוּ בְּקָרְבִּי, שְׁאָזְבָה לְהַתְּעוֹרָר מַעֲתָה בְּאֶמֶת לְשׁוֹב אֶלְיךָ בְּאֶמֶת וּבְלֵב שְׁלָמָם אֵי שְׁמִים הַפָּגִינוּ בְּעַדִי, בְּלֹא בְּעַלִי רְחָמִים וְחַמְלָה חַמְלָה עַלִי בְּלֹא שָׂכְנִי עַפְרֵה הַעֲתִירָה בְּעַד מַטְבָּע "בֵּין מִצְוָה וְאַין מַעֲמָד" בְּמַזְוִינִי.

רַבִּי רַבִּי שְׁמַעְיָן בָּנוּ יוֹחָה, וּבָרוּ זָאת וְתִשְׁמַנוּ עַל לֵב, שָׂכְנִינוּ בְּדֹרוֹת הַלְּלוֹו לְשָׁמַע נְפָלָאות נְזָרָאות גְּדַלְתָּכֶם אֵיךְ מִרְמֹזָה בְּתוֹרַה שְׁעַל יְדָכָם לֹא תִשְׁבַּח הַתּוֹרַה, בַּיּוֹם שְׁהָבָאתֶם רְאֵיה מִמְנִי, שְׁהָוָא בַּיּוֹם שְׁבָחָה אֵיךְ מִפְּרָעָה וְזָרָעָה הוּא סּוֹפִי תְּבֹות יוֹחָה, לֹא תִשְׁבַּח מִזְמִיא נְחִיתָה" אֲשֶׁר אַפְסִיס לֹא בְּדִים יְזָעִים סּוֹד דָבָרִים חָאָלָה, אַתֶּם לֹא בְּדִים יְזָעִים גְּדַלָת הַהְבִּטָּה שְׁהָבָאתֶם לְיִשְׂרָאֵל שְׁהָבָתָה לֹא תִשְׁבַּח מִיִּשְׂרָאֵל

תפילה ליל'ג בעומר

תפילה שתיקן רביינו הבן איש חי זיע"א, לאמירה ביום ל"ג בעומר – יום הילולת התנא האלקרי רשב"י זיע"א – בלילה וביום, וזו לשונו: בליל ל"ג לעומר יזרדו כל אדם לקרוות סדר הלימוד של שבחי אדונינו רשב"י ע"ה זיע"א הנזכרים בתלמוד ובזוהר. וכבר סדרתי בזה סדר אשר קראתיו 'הילולה רבה', שנדפס בעיר ליוורנו יע"א בשנת ברבו"ת הטוב"ה. ועתה אוסיף בקשה אחת שנכון לאומרה בל"ג לעומר בלילה וביום:

אנא ה' למן אותיות השם הקדוש (אל"ף כ"פ דלא"ת ט"ית מי"ט) שהוא סוד חמלה גבורות גדלותיהם טוד השם הקדוש הרמו בסוד הכתוב בטחו בה עדי עד, אשר אותיותיו אלו במילואם בעליים מספר שלום ברכה טוביה מון חסיד רחמים חמלה, תשפייע לי ולבני ביתך ולכל ישראל שלום, ברכה טוביה, חיים, חן, חסיד, רחמים, חמלה. עשה למען אמרתך עשה למען בבודך, עשה למען דתך, עשה למען טובה, עשה למען מלכותך.

ויהי רצון מלפנייך ה' אלקינו ואלקי אבותינו שתעשה למען רחמייך וחסדייך ולמן זכות עבדך רב עקיבא בן יוסף ולמן זכות עבדך רב שמעון בן יוחאי ולמן זכות עבדך רב מאיר בעל הנט ולמן זכות עבדך רב יהודה בן רב אלעאי ולמן זכות עבדך רב אלעזר בן שמואל ולמן זכות עבדך רב נחמייא, תרחמננו ותחנינו חיים ארבים, חיים של שלום, חיים של טוביה, חיים של ברכה, חיים של פרנסת טובה, חיים של עשר וכבוד, חיים שתהא שיש בהם יראת חטא, חיים שאין בהם בושה וכליימה, חיים של עשר וכבוד, חיים שתהא בנו אהבת תורה ויראת שמים, חיים שתמלא כל משאלות לבנו לטובה לעבודך וליראתך ותפתח לנו שעריו אורה, שעריו בלבלה, שעריו דעת, שעריו טוביה, שעריו מגן.

אנא ה' הוועיצה נא, אנא ה' האליחה נא.

בי עמך מקור חיים באורה נראת אור.

דרךיך ה' הודיעני אורחותיך לממדני.

טוב ה' לפול ורחמיו על כל מעשייו.

מה רב טוב אשר צפנת ליראה פעלת לחסדים בך נגד בני אדם.

אנא ה' למן זכות עבדך הצדיק רב שמעון בן יוחאי אשר היה בחינת יסוד יוסף הצדיק ה' ועולה מספר שלו במספר יסוד יוסף הצדיק ה', יתקן מה שפגמננו במדת יסוד הצדיק ה' וכל ניצוצי הקודש אשר פוזנו יתבררו ויعلו אל יסוד יוסף הצדיק ה' וימשך לנו שפע טוב וחן וחסד ושלום מן יסוד יוסף הצדיק ה'.

אנא ה' למן זכות עבדך הצדיק רב שמעון בן יוחאי שעולה מספר שלו במספר עולם היצירה יתקן מה שפגמננו בעולם היצירה וימשך לנו שפע טוב וברכה ושלום ממש אל ה' המPAIR בעולם היצירה ויהיה לנו מחת ואמצץ שפעלה נפשינו מן עולם העשיה אל עולם היצירה ומהם אל ה' ויאיר לנו ועשה עמנו אותן לטובה ויראו שונאיםינו ויבושו, ייחזו אויבינו ויכלמו כי אתה ה' עוזתנו ונחמתנו.

אנא ה' למן זכות עבדך הצדיק רב שמעון בן יוחאי שעולה מספר שלו במספר כסא שכינה יתקן מה שפגמננו בכסא שכינה ותזקך ותאיר נפשינו ונזקה להיות מדור וכיסא אל אור שכינה.

אנא ה' למן זכות עבדך הצדיק רב שמעון בן יוחאי שעולה מספר שלו ארבע מאות וששים ושהה, יתקן מה שפגמננו בהרהורים, שעולה מספר ארבע מאות וששים ושהה ונחיה מוצלים מן מפותחים מהם מספר ארבע מאות וששים ושהה ויתקנו ויזדבכו הכלויות שלנו ששם מספר ארבע מאות וששים ושהה וימשך לנו מהם עצה טוביה וישראל ונכונה תמיד. יהיו לרצון אמרוי פי והגיוון לבי לפניך ה' צורי וגואלי.